

РЕШЕНИЕ

№ 382

гр. София, 16.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав, в
закрито заседание на 16.01.2013 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

като разгледа дело номер **4330** по описа за **2012** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.294 – чл.298 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/ и се разглежда в закрито съдебно заседание на основание чл.297, ал.1, във връзка с чл.234, ал.1 и чл.274 от кодекса.

Образувано е по жалба на М. А. Ф., П. А. М., С. Р. А., М. Я. А., Т. Я. А., А. С. С., А. В. Д. срещу писмо изх. № СА-07-50 / 21.04.2012 г. на Заместник – кмета на Район „Л.” К.Л., с което се уведомяват собствениците на паянтови постройка № от 1 до 18, находяща се в ПИ 752, кл. № 307, м. „М. предградие” – кв.О. 3-та част, [населено място]”, че в 7-дневен срок от датата на залепване на съобщението, районната администрация ще пристъпи към принудително изпълнение на Заповед № РД-20-114 от 18.10.2010 г. на директора на дирекция „Контрол по строителството” при Столична община.

Жалбоподателите молят горното да бъде отменено като незаконосъобразно. Смятат, че Заповед № РД-20-114 от 18.10.2010 г. на директора на дирекция „Контрол по строителството” при Столична община не е годно изпълнително основание, тъй като не е влязла в сила.

Ответникът, оспорва жалбата като неоснователна.

Съдът счита жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

С писмото се разпореждат извършване на действия по принудително изпълнение на Заповед № РД-20-114 от 18.10.2010 г. на директора на дирекция „Контрол по строителството” при Столична община не е годно изпълнително основание, предвид

което същото има характер на постановление на орган по изпълнението и е предмет на съдебен контрол по реда на чл.294 – чл.298 от АПК.

Макар че писмото е насочено към неуточнен от самия административен орган „собственик” на постройките, доколкото с него се разпорежда опразването им от покъщнина, с цел премахването им, а жалбоподателите ползват същите, съдът приема, че последните имат пряк интерес от оспорване на изпълнителното действие.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото, счита делото за изяснено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Издадена е Заповед № РД-20-114 от 18.10.2010 г. на директора на дирекция „Контрол по строителството” при Столична община нарежда премахване на основание чл.196 от Закона за устройство на територията на осемнайсет паянтови постройки, находяща се в ПИ 752, к.л. № 307, м. „М. предградие” – кв.О. 3-та част, [населено място]”.

Заповедта, видно от списъка на получилите я лица, не е съобщена на всички заинтересовани, поради което и не е влязъл в сила административен акт.

Независимо от горното, не се споделят съображенията на жалбоподателите, че поради липсата на разпореждане за предварително изпълнение на акта, той не може да бъде изпълнен. Съгласно чл.268, т.1 от АПК годно изпълнително основание е както влязъл в сила административен акт, така и такъв, подлежащ на предварително изпълнение.

Заповедта, чието изпълнение се цели е измежду актовете, посочени в разпоредбата на чл.217, ал.1 т.9 и чл.2 от ЗУТ, за които предварителното изпълнение е предвидено със самия закон. Съдът е указал на жалбоподателите да представят доказателство за влязъл в сила съдебен акт, с който предвиденото по закон предварително изпълнение е спряно, но такова доказателство не е представено.

Независимо от горното, съдът счита, оспореното изпълнително постановление, представляващо писмо изх. № СА-07-50 / 21.04.2012 г. на Заместник – кмета на Район „Л.” К.Л., е незаконосъобразно, поради неизпълненето на задължителен етап от процедурата, а именно изпращане на покана за доброволно изпълнение по чл.277 от АПК.

Нито едно изпълнително действие по принудително изпълнение на административния акт не може да бъде предприето, без изпращане, съответно редовно връчване на всички заинтересовани лица на покана за доброволното му изпълнение, съдържаща точно реквизитите по чл.277 от АПК.

На първо място, за да бъде редовно връчена тази покана е нужно органът по изпълнението преди всичко да е уточнил кои са всички заинтересовани лица, което видно от административната преписка не е направено дори по отношение на връчване на административния акт.

На второ място, за да изпълнява ролята си покана за доброволно изпълнение, писмото трябва да съдържа всички реквизи, изброени в чл.277 от АПК. В този смисъл, дори да се приеме, че оспореното писмо е някакъв вид покана за изпълнение, тъй като с нея се нарежда опразване на постройките и се предупреждава, че ще се пристъпи към принудително изпълнение на заповедта, то е издадено в нарушение на посочената разпоредба, както следва: не съдържа имобщи име на длъжника, съгласно чл.277, ал.2, т.1 от АПК, не съдържа и реквизитите по чл.277, ал.2, т.5 и т.6 от кодекса за размера на глобата или имуществената санкция, която може да бъде наложена, в случай, че задължението не бъде изпълнено доброволно, както и възможността за съдействие от

органите на полицията. Отделно от горното, минималният срок, който следва да се даде за изпълнение на заповедта е 14 дни, а не посочените в писмото седем такива.

По горните аргументи, настоящият състав счита, че атакуваното писмо следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Водим от горното и на основание чл. 298 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

О Т М Е Н Я писмо изх. № СА-07-50 / 21.04.2012 г. на Заместник – кмета на Район „Л.” К.Л..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: